

~~Eredeti péld.!~~

§

5
1

Tatabányai Járásbíróság

Hiv.sz.: 15.P.20.946/2015/12.

Tatabánya,

Tatabányai Törvényszék

Előd vezér utca

17. **ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG**

2.Pf.20.071/2015/4 sz. ítélete

2800

Ügyszám: 10/2796-0/2015	
Erkezett: 2015 SZEPT 01.	
Példány: 1	Kezelőiroda: R
Melléklet: 2 db	

2015 AUG 24
2
15.P.20.946/12

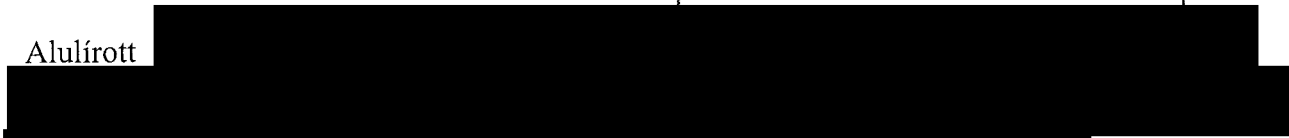
útján

az Alkotmánybíróság részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1	
Erkezett: 2015 SZEPT 01.	
Példány	Kezelőiroda
Melléklet	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az A/1 alatt

csatolt meghatalmazás alapján

kepviseletében eljárva

21) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bek. a) és b) pontjai valamint a törvény 27.§ a) és b) pontjai alapján a Tatabányai Törvényszék által 2.Pf.20.071/2015/4 . számon hozott jogerős ítélettel szemben

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t
n y ú j t o k b e ,

amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a támadott ítélet vonatkozó részeit semmisítse meg.

1.

2013. május 27. napján [redacted] frsz. gépjárművével a [redacted] [redacted] szám előtt várakozott. A felperes Budapest Főváros IX. kerület Önkormányzata álláspontja szerint a várakozási díjat nem fizette meg. Ezért a felperes fizetési meghagyásos eljárás, majd pedig polgári peres eljárás keretében próbált vélelmezett követelésének érvényt szerezni.

[redacted] a várakozási díj és pótdíj kivetés jogosságát a fizetési meghagyásos eljárás és a polgári peres eljárás előtt a felperes ügyfélszolgálatán vitatta, panaszt tett. Ezt a panaszt a felperes, **által sem vitatottan** ki nem vizsgálta, arra választ nem adott.

Mivel [redacted] a - bagatel összeg miatti - jogi eljárásokkal szembe nézni nem kívánt, a kivetett pótdíjat és várakozási díjat az előírt határidőben megfizette.

A felperes fizetési meghagyásos, illetve a polgári peres eljárást ennek ismeretében kezdeményezte.

A fizetési meghagyásos eljárással kapcsolatban [redacted] jogi tanácsot kért irodámtól tekintettel arra, hogy nincs gyakorlata ilyen ügyekben. Kérésének megfelelően részletesen tájékoztattam a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésének joghatásáról és az ellentmondás módjáról, lehetőségéről, határidejéről és annak jogkövetkezményeiről. Arról, hogy amennyiben a fizetési meghagyásos eljárás alapján a kötelezett nem teljesít, a követelés elévülési idején belül a jogosult újra kezdeményezheti a vélelmezett követelés érvényesítését. Az ügy végérvényesen csak az ő teljesítésével, illetve jogerős bírósági ítélettel zárható le. [redacted] ezek ismeretében úgy határozott, hogy a kérdést megfontolja, noha a felperes követelésével nem értett egyet és igazságérzetét bántotta.

Később, a felperes panaszkezelésével kapcsolatos rossz tapasztalataiból is kiindulva, úgy döntött, hogy vállalja a jogi procedúrát és ellentmondással élt a fizetési meghagyással szemben. Bízva a magyar igazságszolgáltatásban, vállalta annak következményét, hogy a vitát jogerős bírósági ítélet zárja le végérvényesen.

[redacted] a keresetlevél kézhezvételét követően ismét jogi segítséget vett igénybe és megállapodott irodámmal abban, hogy ügyét a bíróság előtt képviseljem. Megismerte az irodám által alkalmazott díjakat, amelyeket elfogadott.

Ezek a díjak részben más struktúrájúak, de az alperesi jogi képviselő által alkalmazott díjak nagyságrendjükben megegyeznek a felperes jogi képviselője által alkalmazott és általa csatolt díjtáblázatban szereplő díjakkal, amelyeket a felperes pernyertessége esetén kívánt volna megtéríttetni.

Ez teljesen megszokottnak tekinthető, hiszen a felperesi és az alperesi jogi képviseletet ellátó ügyvédi iroda is hazai jogi piacon mozog. Az **Alaptörvény M) cikkének (1) bekezdése**¹ kimondja a vállalkozás szabadságát, amelybe beletartozik az árak szabad megállapításának joga is, ugyanakkor köztudott, hogy a piaci verseny a versenytársaktól szolgáltatásukkal arányos, de hasonló árakat kényszerít ki.

2.

2.a

A polgári peres eljárásra az 1952. évi III. tv. (Pp.) XXVII. fejezete szerinti kisértékű perekre vonatkozó szabályai szerint került sor, amely meglehetősen szigorúan szabályozza a bizonyítást (**az alperesnek az első tárgyaláson elő kell terjesztenie bizonyítékait**), a felek tárgyaláson való megjelenését. Emellett a felperes kérte, hogy az alperes távolmaradása esetén a Bíróság bírósági meghagyást bocsásson ki.

[REDACTED] alperes a felperesnek keresetlevelében szereplő minden tényállítása ellen a törvényes határidőn belül ellenbizonyítással élt.

A felperes keresetlevele igen általános volt, nem tartalmazta hűen, elhallgatta az eset egyedi vonatkozásait, a felek megelőző jogvitáját, a bizonyítási kényszert az alperesre kívánta hárítani. Mindezeket **[REDACTED]** kereseti ellenkérelmében ki is fejtette.

Ugyanakkor a Pp. említett kisértékű perekre vonatkozó szabályai szerint az alperes bizonyítási kényszerbe került azzal, hogy bizonyítékait legkésőbb az első tárgyaláson elő kell terjesztenie.

[REDACTED] a felperes által felhozott állítások vonatkozásában a törvény által előírt ellenbizonyítási kötelezettségeinek időben eleget tett.

¹ Alaptörvény M. cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

Az eljárás során a Tatabányai Járásbíróság a felperest mind az ellenbizonyítás vonatkozásában, mind pedig az ellenbizonyítás, illetve a jogi képviselet vonatkozásában több ízben nyilatkozattételre, illetve [REDACTED] ellenbizonyításának a vitatására hívta fel. A felperes az alperes állításait sem az ellenbizonyítás, sem pedig az ennek során felmerült költségek vonatkozásában a T. Tatabányai Járásbíróság kifejezetten erre irányuló felhívása ellenére sem vitatta.

A Tatabányai Járásbíróság ennek megfelelően a felperes keresetét elutasította, továbbá kötelezte a felperest az alperes igazolt költségeinek megtérítésére.

2.b

A felperes a Tatabányai Járásbíróság ítélete ellen fellebbezéssel élt, amely

1. egyrésztől irányult az alperes által előadott bizonyítások - saját álláspontja szerinti - valótlanságára,
2. másrésztől az alperes javára megítélt perköltség általa túlzottnak vélt mértékre.

A Tatabányai Törvényszék az első fokon eljáró Tatabányai Járásbíróság ítéletét az indokolás részbeni megváltoztatásával helybenhagyta, a perköltséget pedig mérsékelte.

A perköltség vonatkozásában a Tatabányai Törvényszék kiemelte, hogy az ellenbizonyítás készíadási költségeit azért nem téríteti meg a felperessel, mivel az alperes által ellenbizonyított tény (kitáblázottság vonatkozásában) a bizonyítási teher a felperesen volt, ezért az az eljárásban felhasználásra nem került.

A Tatabányai Törvényszék az alperesnek a felperessel egyhangúan felhasznált, mindössze eltérően értelmezett bizonyíték felhasználását elutasította.

3.

A Tatabányai Törvényszék a perköltség csökkentésére és az indokolás megváltoztatására vonatkozó ítélete az Alaptörvény rendelkezéseibe ütközik.

3.a

A Tatabányai Törvényszék jogerős ítélete sérti az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésének² törvény előtti egyenlőségre vonatkozó megállapítását, az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bek.³ az ügyek részrehajlás és tisztességes módon történő elintézésére vonatkozó előírását, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bek.⁴ szerinti, tisztességes tárgyaláshoz való jogát.

3.a.1

Az alperesnek nincs lehetősége annak eldöntésére, hogy a felperes milyen jogra és tényekre hivatkozva perelje be őt. Az alperesnek, különösen a kisértékű perek vonatkozásában nincs lehetősége annak mérlegelésére, hogy a felperes tényállításai vonatkozásában ellenbizonyítással él-e. A Pp. 389.§ (2) bek.⁵ alapján a bizonyítási indítványait az első tárgyalási napon elő kell terjesztenie. A felperes keresetlevelében előadta, hogy az ellenbizonyítás az alperes kötelezettsége.

Kétségtelen, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási terhet már a tárgyalás megkezdése után!!! – nagyon helyesen - a felperesre helyezte, ugyanakkor azt megelőzően az alperes nem tudhatta azt, hogy T. Tatabányai Járásbíróság osztani fogja-e a felperes álláspontját, vagy a bizonyítási terhet az adott vonatkozásban a felperesre helyezi. Azonban amennyiben az alperes ezt kívárja, úgy lekérte volna az ellenbizonyítás lehetőségét, továbbá a felperesnek lehetőséget biztosított volna a helyszín megváltoztatására.

² Alaptörvény XV. cikk. (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

³ Alaptörvény XXIV (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

⁴ Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

⁵ Pp. 389.§ (2) A fél a bizonyítási indítványait - amennyiben a (3)-(6) bekezdés másként nem rendelkezik - legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő.

A felperes felelős azért, hogy a keresetlevelet megfelelő jogszabályi és ténybeli hivatkozásokkal támassza alá. Amennyiben a felperes ezt elmulasztja és emiatt az alperes többlet bizonyításra kényszerül, úgy a felperes köteles ennek következményeit viselni.

Amennyiben a bíróság a felperesnek a keresetlevél gondos összeállításával kapcsolatos felelősségétől eltekint, mondván, hogy utólag bebizonyosodott, hogy a felperes álláspontjától eltérően a bizonyítási kötelezettség nem az alperest, hanem a felperest terhelte, és emiatt a Bíróság a felperes utóbb valótlannak bizonyult állítása és álláspontja következtében az alperes oldalán felmerült többlet költségek megtéríttetésétől eltekint, úgy a bíróság megsérti a felek törvény előtti egyenlőségének, az ügy pártatlan és tisztességes elbírálásának Alaptörvényben rögzített, fentebb részletezett követelményeit.

Ezért a Tatabányai Törvényszék a másodfokú eljárásban a perköltség vonatkozásában Alaptörvény ellenesen változtatta meg az első fokú bíróság ítéletét.

3.a.2

A Bíróságnak a 3.a pontban részletezett Alaptörvényi rendelkezések megsértése nélkül nincs lehetősége arra, hogy az alperes és a felperes által konszenzussal bemutatott bizonyíték (Google Streetview fénykép) értékelését kizárja, és az alperes által bemutatott bizonyítás következtében felmerült költségeket felperes általi megfizettetéstől eltekintsen ugyanis a felperes az alperessel azonos időpontban készült képet mutatott be (felperes fellebbezése 6. oldalán). Ezzel a felperes ráutaló magatartással azt is elismerte, hogy a kép a per tárgyát képező esemény időpontjában fennálló állapotot mutatja be. A felperes csupán az alperestől eltérő értelmezést társított a bizonyítási eszközhöz.

Vagyis a Tatabányai Törvényszék a bizonyítási eszköz tekintetében a felperes és az alperes közös akaratától eltérően bizonyítási eszközt zárt ki, miközben annak kizárásával a felperest a perköltség vonatkozásában anyagi előnyhöz juttatta.

Ezzel a Tatabányai Törvényszék a másodfokú eljárásban a perköltség vonatkozásában Alaptörvény ellenesen változtatta meg az első fokú bíróság ítéletét, megsértve a tisztességes eljárás, és tárgyalagos megítélés alkotmányos követelményeit

:

3.a.3

A Tatabányai Törvényszék alaptörvény ellenesen szállította le az alperesi jogi képviselőt kapcsán felmerült költségeket. Ahogyan az első fokú eljárás iratai tartalmazzák a felperes és az alperes is a piaci versenynek megfelelően nagyságrendileg azonos mértékű díjazásban állapodott meg jogi képviselőjével. A díjak mértékét sem az alperes, sem a felperes nem vitatta. A felperes a bíróság kifejezett ez irányú felhívására sem!!

Ezen túlmenően a felperes a hasonló mértékű díjakat a saját vonatkozásában kevesellte is fellebbezésében (4. oldal közepe kiemelt rész) és kifogásként próbálta beállítani azt, hogy a kért perköltségbe számára nem fér bele a tárgyaláson megjelenés költsége és ezt a törvény lehetővé teszi számára.

Sajnálatos módon az alperes számára a törvény nem teszi lehetővé a tárgyalásról való távolmaradást. Ez a tény nyilvánvalóan a felperes számára is ismert volt, hiszen a Pp. „A tárgyalás elmulasztása következményei” című rész 390. § (1) bekezdésében⁶ meglehetősen világosan jelzi az alperes számára ennek következményeit. **Márpedig a felperesnek tudatában kellett lennie annak**, hogy amennyiben keresetét a bíróság elutasítja, úgy számolnia kell az alperesnek és/vagy jogi képviselőjének tárgyaláson való **kötelező!** megjelenésének, és jogi képviselőjének költségeivel is.

Meglehetősen ironikus, hogy a felperes a fellebbezése 4. oldalán maga hivatkozik a tisztességes eljárás követelményeire citálva a T. Alkotmánybíróság 14/2004 (V.7) sz. határozatát, noha az pont a terhelt (polgári jogban az alperes) védekezéshez való jogának korlátozhatatlanságát emeli ki.

Tény, hogy a peres felek ismerték egymás díjtáblázatát, továbbá az alperes ezen kívül díjösszesítőt is készített, amelyet **a felperes igazolhatón a Tatabányai Járásbíróság útján megkapott és a Bíróság kifejezett felhívása ellenére sem vitatott**, noha erre több hónapja lett volna.

Azzal a ténnyel, hogy **a Tatabányai Törvényszék a felperes javára mérsékelte a perköltség mértékét**, nem csak a már fent idézett Alaptörvény XV. cikk. (1) bek., XXIV. cikk (1) bek.,

---

⁶ Pp. 390. § (1) A fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás nem akadály a bírósági meghagyás kibocsátásának.

valamint a XXVIII. cikk (1) bek., hanem az **Alaptörvény M) cikk. (1)**⁷ bekezdésében kifejezett vállalkozás szabadságára vonatkozó **rendekezést is megsértette.**

Ugyanis a peres felek között a perköltség hasonló mértékű megállapításának vonatkozásában konszenzus alakult ki, amely megfelel a vállalkozás szabadságát kimondó Alaptörvényi rendelkezésből következő ármegállapítási szabadságnak is. Sőt a felperes még azt is kifejtette (fellebbezés 4. oldal közepe, kiemelt rész), hogy az alperessel ellentétben számára ebbe az összegbe még nem fér bele a „tárgyalásra járás”. Különösen ennek tükrében a felperes utólagos fellebbezése a perköltség mérséklése vonatkozásában semmiképpen sem tekinthető komoly megalapozott indoknak, pusztán a pervesztesség hátrányos következményeinek enyhítését szolgálja.

3.a.4

A Tatabányai Törvényszék arra hivatkozva, hogy [REDACTED] maga nyújtotta be az ellentmondást a fizetési meghagyás ellen, ezért a perköltség vonatkozásában figyelmen kívül hagyta az ellentmondás előtti ügyvédi konzultációt, tanácsadást, amelyen az alperes fizetési meghagyás jogi természetének megértéséhez kért ügyvédi segítséget.

Az ügyvédválasztás szabadságát az 1988. év XI. tv. 4.§⁸ is kimondja. A törvény előtti egyenlőség Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott elvéből következően az, hogy az eljárás során a felpereshez hasonlóan az alperes is ügyvédi segítséget vehessen igénybe alapjog. A Pp. 49.§⁹ által biztosított jog, miszerint a fél, bármely cselekményt saját maga is elvégezhesen kivéve, ha a törvény kötelező jogi képviselőt ír elő, szintén csak lehetőség, de nem kötelező.

A Tatabányai Törvényszék döntése abban az esetben lehetett volna megalapozott, ha az ellentmondásra számított volna fel költséget, azonban ilyen nem történt.

---

⁷ Alaptörvény M) cikk. (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a **vállalkozás szabadságán** alapszik.

⁸ 1988. évi XI. tv. 4. § Ügyvédet mindenki szabadon választhat.

⁹ Pp. 49. § (1) A perben mint fél személyesen vagy meghatalmazottja útján az járhat el (perbeli cselekvőképesség), aki

- a) a polgári jog szabályai szerint teljes cselekvőképességgel rendelkezik,
- b) olyan cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú, akinek a polgári jog szabályai szerinti cselekvőképessége a per tárgyára, illetve a perbeli eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal nincs korlátozva, vagy
- c) aki a per tárgyról a polgári jog szabályai szerint érvényesen rendelkezhet.

Az, hogy a fizetési meghagyásos eljárásról való, az ügyel kapcsolatos ügyvédi konzultációt, tanácsadást a Tatabányai Törvényszék nem ismerte el, megsértette

az Alaptörvény XV. cikk (1) által biztosított jogát.

4.

A törvényeknek és a gyakorlatnak jelen ügyön túlmutató következményei

Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy jelen ügynek és különösen a kisértékű perek törvényi szabályozásának számos olyan mellékhatását hozta felszínre ez az ügy, amely túlmutat a konkrét eseten.

Az, hogy az 1952. évi III. tv. 271.§ nem teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát többek között akkor, ha az csak a perköltség fizetésre, az indokolás megváltoztatására, illetve a 3 millió forint pertárgy értéket meg nem haladó ügyre vonatkozik, (kiemelve csak azokat, amelyek jelen ügyre alkalmazhatóak) kétség kívül hozzájárulhat bizonyos esetekben az ügyek gyorsabb elintézéséhez és a Kúriára nehezedő ügyteher csökkentéséhez.

Ugyanakkor jelen ügy kapcsán is ki kell emelnem azt, hogy a jelen ügyben született másodfokú ítélet hiányosságai többségükben felülvizsgálati eljárásban is pótolhatóak lettek volna, hiszen a jogerős döntést hozó Tatabányai Törvényszék ítélete nem csak Alaptörvényi, hanem a Pp. rendelkezéseit is sérti. Hiszen például a felperes az általa alaptalan perlekedéssel okozott többlet költséget a Pp. 8.§ (3) bek.-e szerint is viselnie kellene. Ezen kívül a felülvizsgálati eljárás lényegesen egyszerűbb jogorvoslatot jelenthetne, hiszen a Kúriának nem csak kasszációs jogköre van, hanem az ítéletet meg is változtathatja, vagyis ténylegesen gyorsítaná az ügy befejezését. Nem beszélve az olyan esetekről, amikor a per jogerős eredményét egy másik eljárásban kívánnák felhasználni, ahol a perben hozott kedvező ítélet egy hibás indokolással végül a másik ügy helytelen eldöntését eredményezi.

A felülvizsgálati eljárás kizárása az említett ügyekben, különösen a kis értékű perek esetében azt is jelenti, hogy mivel ezek az ügyek lényegében nem juthatnak el magasabb szintű bíróságok elé, így ez gátat szab az egységes ítélkezési gyakorlat kialakulásának, ami viszont valóban csökkenthetné a bíróságok ügyterhét.

A kisértékű perek esetében különösen súlyos kérdés a perköltség kérdése. Ahogyan Pokol Béla „A joghoz jutás esélyei”¹⁰ című munkájában is olvasható, Magyarországon meglehetősen könnyű (olcsó) a joghoz való hozzáférés, különösen így van ez a kisértékű perekben. Azonban különösen a kisértékű pereknél kialakult perköltség megállapítási gyakorlat, ahogyan az a jelen esetből is látszik szinte gerjeszti azt, hogy a pertárgy értékhez igazított perköltség megállapítás alapján a felperesnek lényegében nincs veszteni valója. Főként így van, ha nagy mennyiségben, mintegy életvitel szerűen pereskedik. A „parkoló perek” ilyenek. Ezzel szemben az erősen limitált perköltségek miatt az alperes joghoz jutási esélyei csökkennek. Különösen, ha a felperes egy bő lére eresztett keresetlevélben minden elképzelhető jogcímen pert indít az alperes ellen. Ugyanis az alperes jogi képviselőjének ellátása ezáltal igen összetett feladattá válik, miközben a perköltség címén ennek megtérítésére a jelenlegi bírói gyakorlat mellett korlátozottan számíthat. Emiatt jogi képviselőt sem talál könnyen.

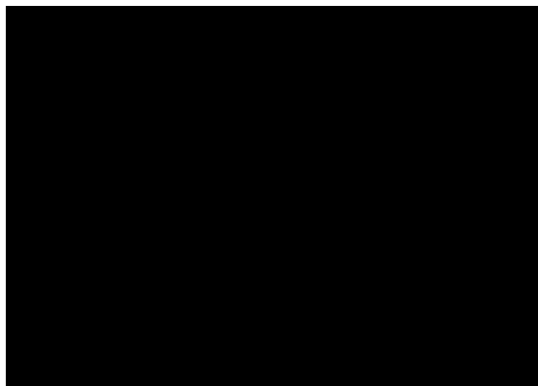
Itt az ördögi kör előlről kezdődik, mivel az ügy magasabb szintű bíróságokra korlátozottan juthat el, ezért egységes bírói gyakorlat kialakulására vagy megváltozására is alig van esély. Egyszerűbb, de különösen olcsóbb, ha fizet, mintha kiállna az igazáért. Ez pedig az ítéletek, de a jogrend legitimitását is sérti az állampolgárok szemében.

5.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Tatabányai Törvényszék hivatkozott, a perköltség vonatkozásában hozott jogerős határozatát a 2011. évi CLI tv. 43.§ által biztosított jogköre alapján semmisítse meg.

Tinnye, 2015. augusztus 14.

Tisztelettel:

¹⁰ Pokol Béla: A joghoz jutás esélye; Jogéleti szemle 2002/2 szám